

de achterkant

liefdevol aanschouwen van elkaars geslacht niet meteen het Kinsey-item bij uitstek, laat staan het anaal kijken. Dit laatste komt zelfs niet aan bod in het onderzoek van Kinsey. Zelfs mensen die anale seks leuk vinden, hebben niet zo een goed beeld van de anale achterkant van hun partner(s).

Aambeien: gewestelijk Zuid-Nederlands, ook wel 'speen' genoemd en in artsenjargon 'hemorroïden'. Het probleem werd al beschreven door de Assyriërs en toch is er tussen proctologen, artsen die gespecialiseerd zijn in anaalaandoeningen, nog altijd discussie over de juiste definitie.

Op het einde van de endeldarm, net boven de ingang van het anale kanaal, liggen een soort van opblaasbare bloedvatkussentjes in elastisch steun- en spierweefsel. Ze hebben als taak het luchtdicht afsluiten van de aars als er een wind of dunne ontlasting op komst is. De sluitspiëren kunnen alleen de dikke ontlasting tegenhouden. De kussentjes doen de laatste tien procent van het fijnere afsluitwerk. (Als je spiegeltje bedampt, is hun functie niet meer optimaal.)

Dit weefsel behoort tot de normale anatomie en wordt door sommigen gedefinieerd als het aambeiwefsel. Veroudering of scheurtjes in de vaatkussentjes veroorzaken 'omlaagzakken'. In het nauwe onderste deel van het anale kanaal raken ze in de knel, met stuwning en vochtvorming als gevolg. Het kwetsbare bedekkende

slijmvlies kan dan makkelijk bloeden. Sommigen spreken pas dan over 'aambeien' als het normale (aambei)-weefsel zodanig overrekt of geïrriteerd is dat het klachten geeft. Bij bloedverlies spreekt men over hemorroïden. Kan men deze ongemakken voorkomen? Eén advies is cruciaal anaal. Bij voldoende vulling van het laatste deel van de darm, het rectum, komt de stoelgangreflex op gang met gelijktijdige relaxatie van de interne anale kringspier. Geef toe aan die aandrang: behalve het zalige, verlossende ontladingsgevoel, zonder te moeten persen, zal je nooit (meer) last krijgen van aambeien.

Men benoemt vaak ten onrechte allerlei andere perianale problemen als aambeien. De perianale trombose, de kloofjes, de fistel, de uitgezakte anale papil zijn belangrijke anaalaandoeningen, die verder onderzoek en/of behandeling vergen.

De 'frutsels' waarover zoveel patiënten zich ongerust maken, zijn daarentegen onschuldige huidlapjes die buiten op de aars zitten. Ze kregen de mooie naam 'mariske' en zijn even fotogeniek als het speenkruid dat zijn naam eraan zou ontlennen! Dus geen zorgen maken over deze anale variaties. Ze zijn even onschuldig en leuk als anale standjes die elkaars anaal-blik respecteren, zowel collectief als in 'Brugge die scone', als in de intimiteit van elkaars geslacht.